

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Virtvtvm Adeptione, Siue De Instrvmentis
Assequendæ Virtvtis libellus R. P. Iacobi Alvarez De Paz
Toletani è Societate Iesv**

Álvarez de Paz, Jacobo

Coloniae Agrippinae, 1615

§. 13. De Taciturnitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46634](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46634)

nos à rerum inutilium aut noxiarum perceptione, solius curiositatis prætextu amata, reprimere.

Postulatio Studiositatis: Domine Iesu Christe, Sapiencia Patris: de quo scriptum est: *Quia proficiebas sapientia, etate, & gratia apud Deum, & homines, non ex eo, quòd sapientia cresceres sed quòd in dies maiora sapientia indicia demonstrares: concede nobis, oramus intentè, studiositatis virtutem, qua hinc curiositatem, hinc negligentiam repellentes quicquid nostræ cognitioni noxium aut inutile est, contemnamus, & nostro statui proficua, & ad salutem nostram & proximorum pertinentia, diligenter inuestigare & scire curemus. Amen.*

De Taciturnitate. §. XIII.

Taciturnitas, est virtus, qua linguam moderantur, & immoderatum loquendi appetitum cohibemus: ne os illicita aut inutilia proferat; & ne vera & utilia, sine debito modo, aut extra cõueniens tempus edicat. Vel est, iuxta

N 5 Alber-

Alber in
Par. c. 31.

Albertum, moderari linguam. nō sōbū
à verbis illicitis, vt sunt detractiones,
mendacia, periuria, impudica, leuia, i-
racūda, nocua, maledica, otiosa, & si-
milia; sed etiam ab vtilibus, & licitis
(ntellige quando non oportet ea dicere)
secundum illud: Obmutui; humiliatus
sum, & silui à bonis.

Ps 38. 3.

Incitamenta ad Taciturnitatem
sunt: I. Mirabile Christi Saluatoris si-
lentium, qui per triginta annos ta-
cuit, & tribus tantum annis loquu-
tus est. Loquebatur autem vera, vti-
lia, coelestia, necessaria, quæ intelle-
cta, homines ad salutem inducerent;
& custodita, ad salutem perduceret.
Postea in passione sua, coram Ponti-
ficibus siluit, & non nisi adiuratus
(tunc enim loqui oportebat) quis i-
pse esset, patefecit. Coram Herode
tacuit, adeo vt stultus fuerit reputa-
tus. Coram Pilato nec verbum ad suā
innocentiam declarandam proferre
voluit: ita vt miraretur Praeses velie-
menter.

Luc. 2. 19.

II. Silentium Beatæ Virginis; quæ
vt ait Ambrosius erat loquendi parcior, &

in Euāgelio mirabilis eius taciturnitas indicatur (nā & mysteria in corde conferebat, exteriùs tacebat) & vnum aut alterum eius verbum, & illud Sapientiæ plenum, scribitur.

III. Inducit duplex sententia Alberti & Bernardi, notāda. Ille sic ait: *Silentiū cor distractū cōponit, consciētiæ serenitatem inducit, & ad recipiendam gratiam diuinam, habilem mentē facit. Vbi autem nō est taciturnitas, ibi homo de facili ab aduersario superatur.* Iuxta illud: *Sicut vrbs patens, & absq; murorum ambitu, sic vir, qui non potest in loquendo cohibere spiritum suū. Vbi enim non est moderatio linguæ, ibi non est perfectio, iuxta illud: Qui non offendit in verbo, hic perfectus est vir. Et nō aliud dicit Glossa: Vbi est custodia linguæ, ibi est beatitudo: secundū illud: Beatus homo, qui non est lapsus in verbo. Qui enim custodit os suum, custodit & animam suam. Hic verò sic ait: Pythagoras legem dedit Silentij discipulis suis, vt tacentes per quinquennium, loqui discerent: Et tu non vis ta-*

Alb. supr.

Pio. 25. 28.

Iac. 3. 2.

Ecc. 14. 1.

cere, cui virtus silētij propria est? Quid
 opus est, vt properes periculum suscipere
 loquendo, cum tacendo possis esse tu-
 tior? Quā plures vidi loquendo incidisse
 in peccatū, vix quenquā ta. ēdo Ideoq;
 tacere nosse, quam loqui difficilms est.
 Scio plerosq; loqui cū tacere nesciant.
 Rarū est, tacere quenquā, cū sibil oqui
 nihil profit. Sapiens ergò nouit tacere.
 Alliga moneo, sermonem tuū, ne luxu-
 riet, ne lasciuiat, & in multiloquio pec-
 cata sibi colligat. Sit restrictior & ripis
 ipsius coerceatur. Citò lutū colligit am-
 nis exudās. Sit tibi grauitas in incessu,
 in sermone pondus, atque in verbis mo-
 dus. Hæc illi.

Actiones Taciturnitatis sunt: I. Ni-
 hil illicitum, nihil nobis minùs de-
 cens, aut proximis noxium, aut Deo
 iniuriosum, ore proferre.

II. Nihil inutile otiosumue lo-
 qui.

III. Bona extra tempus, & locū,
 & sine debitis circumstantijs, nolle
 dicere.

IV. Ad spiritus vtilitatem captā-
 dam, & ad colligendum & roboran-
 dum

dum animum, certis temporibus ab
vsu docendi & monendi cessare.

V. Non solum externam linguam
cohibere, sed & interiorem cogita-
tionem ab strepitu phantasiarum &
verborum abducere.

VI. Nihil ad ostentationē, sed so-
lūm ad Dei gloriam, & proximorum
salutem, vel nostram necessitatem,
dicere aut cogitatione voluere.

Postulatio Taciturnitatis: Domi-
ne Iesu Christe, sapientia Patris, in
cuius labijs gratia Spiritus sancti dif-
fusa est, qua & nihil minū congru-
um tuæ diuinæ personæ protulisti, &
omnia ad salutem hominum neces-
saria sapientissimè prædicasti: tange
labia nostra calculo taciturnitatis
ignito, & linguam nostram virtute
silentij purifica, vt & necessaria & v-
tilia suo tempore proferat, & quic-
quid inutile aut inane est, à nostra
mente & labijs abscedat. Amen.

De Modestia. §. XIV.

Modestia, est virtus, quæ externus
motus & gestus temperat cor-

N 7   poris;